

derksom det virkelig kan lykkes det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein) og Andre, som staa ham nær, at faae Ende paa denne Krise, er der Ingen, der skal hilse det med større Glæde, end jeg; thi det forekommer mig, at det er i den Grad paatrængende nødvendigt, at vort Lands Tilværelse — kunde jeg næsten sige — kan komme til at afhænge af, at der bliver Ende paa denne uheldbringende Tilstand. Saalænge det nu ikke er fket, og Regjeringen ikke har yttret Noget om, at den tænker paa at træde af, vil jeg tillade mig at udtale et Par Ord om nogle Punkter i det foreliggende Finantslovsforslag.

Jeg skal da for det Første sige, at denne Lov er ligesaa ufuldstændig, som den nu i en lang Aarvække har været, idet vi ikke finde alle Statens Indtægter opførte derpaa, ja, end ikke den blot principmæssige Hævdelse af Statens Eiendomsret til visse Indtægter. Præstetienden findes her for Exempel ikke, og det undrer mig meget, at der ikke paa Indtægtsfiden er en af Regjeringen fremsat Udtalelse, som fra dens Standpunkt gjør det klart, at Staten er Eier af Tienden. Jeg undrer mig derover, da den ærede Kultusminister i forrige Samling sagde, at der i og for sig Intet var til Ginder for, at en saadan Bestemmelse kunde blive optagen derpaa, og jeg gjorde netop den Gang opmærksom paa, at det var saa meget rigtigere, om det stod der, som der jo her i Landet er ikke saa Faa, der have den Mening, at Tienden ikke tilhører Staten, men at den tilhører Menighedene. Naar det nu en Gang her i Thinget var blevet vedtaget paa Finantsloven, ligesom det jo mange Gange har været udtalt fra Regjeringens Side, saa havde det dog en Lovkraft, som det var langt lettere at bryde ned paa, end saa længe det staaer hen i det Uvisse. — Ligesaa lidt finde vi her alle de store Midler, som en enkelt Klasse her i Landet har tilegnet sig som sine, nemlig de store rige Klostre. Jeg veed meget godt, at den nuværende Justitsminister har skrevet en Bog, hvori han vil bevise, at de ikke ere Statsieendom; men derimod stiller jeg hele Udbyttet af en af dette Thing nedsat parlamentarisk Kommissions Grantninger, og hvis Flertal kom til den modsatte Anskuelse. Men i hvert Fald, Loven er ufuldstændig, saalænge disse og lignende Indtægter ikke findes derpaa. Med Hensyn til det store Spørgsmaal, som ogsaa har været omtalt her, nemlig Forsvarsvæsenet, vil jeg sige, at jeg igjen i Aar har fundet en Beroligelse i en Udtalelse fra det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds (Berg), idet jeg nemlig tror, at vi atter i Aar kunne slippe for disse vort Lands Kræfter overstigende Udgifter til et efter min og Manges Mening unyttigt, skadeligt og farligt Forsvarsvæsen, idet det ærede Medlem nemlig sagde, at den usvavelige Betingelse, Indkomstskatten til Dækning

deraf, ikke fandtes her, og saalænge den ikke var der, vilde der ikke blive noget Saadant bevilget. Det har trøstet mig noget lige over for den Fare, der ellers kan findes i de Stemninger, der herse hos det herværende Flertal, saa jeg skal i dette Dieblit ikke udtale mig videre derom. Det har naturligtvis været mig en af de glædeligste Ytringer fra Regjeringens Side, da den sagde, at den vilde lade denne Plan falde. Nu har det rigtignok igjen lydt anderledes fra Ministeriets Side, men imidlertid, naar Planen ikke fremtræder med alle de store Fordringer, er det dog ikke saa farligt, om Noget skulde blive bevilget. Hvis derimod en saadan Plan i sin Helhed skulde blive bevilget, vilde det jo svække vort Lands Udviklingskræfter for en lang Aarvække, paa Grund af alle de Midler, som derved vilde blive bundne. Der har ogsaa her været talt om vor udenrigste Politik og om vor Repræsentation i Udlandet. Jeg vil i den Henseende tillade mig i Anledning af en lille Post, der findes paa Udenrigsministeriets Budget, at minde om, at der her i Thinget flere Gange har været fremsat Fordring til Regjeringen om at foretage en Forandring med Hensyn til vor Repræsentation, og navnlig ogsaa med Hensyn til Konsulatvæsenet. Der blev ifjor af det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Zahle) gjort en Hensigt til Udenrigsministeren, idet han nemlig sagde, at der var noget Forunderligt i, at et Land som Danmark ikke skulde have nogenjomhelst politisk Forbindelse med Schweiz. Der har været en Leilighed her, hvor man kunde komme til at afhandle det Spørgsmaal, om det ikke kunde være hensigtsmæssigt at have en fælles Repræsentant for Schweiz og Italien, ligesom man har havt fælles Repræsentanter i forskellige andre Lande, og ligesom andre Lande have en Repræsentant for flere forskellige Lande; nogle have det f. Ex. med Hensyn til de tre nordiske Riger, og vi have havt det med Hensyn til Holland og Belgien. Men nu ser jeg, at der er foreslaaet en lille Forandring, som kan komme til at træde hindrende i Veien for den, som det forekommer mig, meget rigtige Tanke, som er udtalt af det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Zahle), idet man nemlig, efter at den i Rom værende Konsul er afgaaet ved Døden, nu foreslaar at ansætte en ny fast Konsul der, i Stedet for at indskrænke sig til at konstituere en Mand og senere tage det andet Spørgsmaal under Overveelse. Det er naturligtvis et underordnet Spørgsmaal, men imidlertid hænger det dog sammen med en almindelig Fordring, som er bleven stillet til Regjeringen, og som den nu ses at gaa imod. Der er ogsaa en Bemærkning, jeg vil gjøre med Hensyn til Pensionsvæsenet. Man ser nu stadigt Pensionsbyrden voxe, og det er jo aldeles klart, at Grunden dertil er den uheldige Bestemmelse i Lovens om Afgangen ved Aldersgrænsen. Vi